

אורגת בתודעה

בימים אלה מוצגת במוזיאון הארץ תערוכה המציגה טקסטיל עכשווי בישראל המשלבת בין עבודות של מעצבי טקסטיל לבין עבודות של אמנים חזותיים ויוצרים בין-תחומיים, שהטקסטיל הוא חלק בלתי נפרד מחשיבתם האמנותית ומאמצעי הביטוי שלהם. במסגרת התערוכה, באירוע הנעילה אשר יתקיים ב-8.6.2014, תציג אדווה דרורי את המיצג "רוקמת ביוגרפיה". עבודת טקסטיל שנוצרה בין השנים 2009 - 2014 ומורכבת ברובה מ"גלימות וצעיפי ביוגרפיה". גלימות אלה הינן מרקמי ליבוד, רקמה ותפירה ידנית על גבי בדים מוכנים ready made אשר משולבים בהם "משפטי ביוגרפיה", ואביזרים שונים.

אדווה, שכבר התארחת בגליונות קודמים של "אדם עולם" שמחה לשבת ולשוחח קצרה על העבודה האמנותית עם הבד.

אדווה, ספרי לי קצת על התערוכה ועל חלקך בה.

את התערוכה "ארוגים בתודעה" אצרה אירנה גורדון. היא מציגה טקסטיל עכשווי בישראל וכוללת 590 מעצבי טקסטיל ואמנים. העבודה אותה אני מציגה בתערוכה מורכבת משטיח עשוי צמר כבשים ושיער אדם מלוכד במחט, עליו תפורות בובות לבד בצבעי דגל ישראל ודגל פלסטין. העבודה נקראת: "לא שייכת לאף אחד, אף אחד לא שייך לי", והיא מתעסקת בפצע נפשי אישי בהקבלה לפצע לאומי.

במסגרת אירוע נעילת התערוכה, שיכלול הרצאה בנושא טקסטיל והופעות מחול, אציג את המיצג: "רוקמת ביוגרפיה". במהלך הערב, יסתובבו בתערוכה 30 נשים עם פרטי הביוגרפיה אותם יצרת. אופן הצגת העבודות על גוף פיסי חי, וההקשרים הביוגרפיים שנוצרים מול כל אשה מביא איתו מימד נוסף לעבודה, שמבוסס על קשרים, רקמה ותפירה

של סיפורי חיים שניפגשים, ומרחיב בזאת את מרחב היצירה.

הייחודיות של התערוכה הזאת לדעתי היא שהגבולות בין העיצוב לאמנות מטשטשים, ונוצרת יחידת תצוגה אחת, עשירה וצבעונית שנושאת איתה עומק של טכניקות טקסטיל שונות ויצירת אמירה מקורית וחדשנית בעולם האמנות והעיצוב. בתערוכה באה לידי ביטוי משמעותי האיכויות הפנימיות של החומר ואופן הפעולה שלו, שמתחבר למלאכת יד נשית עמלנית, וטרחנית. חומר שמביא איתו מימד אחר של זמן. הן בשל אופן העבודה איתו הדורש שעות של עשייה, והן במטענים ההסטוריים הקדומים שהוא טומן בחובו.

מה מיוחד בעבודה עם בד?

האיכויות שהחומר הזה מביא איתו היא גמישות רבה, רוק, ונועם. כמו כן, יש בו משהו מאוד חושני. בשבילי העבודה איתו היא מדיטטיבית ונעימה, ומאפשרת לי להתחבר בקלות למקומות פנימיים-נפשיים בתוכי. מצד שני אפשר להגיע איתו לאיכויות של חומר גס ועמיד הדורש עבודה עם הרבה כח פיסי. כשאני מלבדת למשל אני עובדת עם כל הגוף כדי להגיע לתוצאה הרצויה. מפעילה הרבה לחץ ודחיסה כלפי הצמה. הניגודיות הזו מאוד מעניינת אותי, ומאפשרת לי לפעול בשילוב של גוף, נפש ורצון בעוצמה רבה. גם לשיטות העבודה יש חלק חשוב מאוד להבנת איכותו של החומר, אני למשל לא משתמשת בשום מכשיר חשמלי בעבודה עם הבד, הכל בעבודת יד. כך אני מרגישה כל תפר וכל תך - לעבודה כזו יש מימד אחר של זמן. מלבד זאת יש גם את האיכות האישית מאוד, לא רק בגלל שבגד תמיד שייך למישהו, אלא, בגלל שהוא משמש כמאין מעטפת, הגנה, שמירה מהחוק, הכלה, והתאמה אישית.

אבל במובן הזה בד הוא חומר שימושי, איך אפשר ליצור מתוכו משהו חדש ולא רק למחזר?

אני חושבת שכשעובדים נכון אפשר להביא את הבד לרמות של עשייה שיוצרות משהו חדשני וחזק. כמו כן בתערוכה עצמה ניתן לראות כיצד קיימות אינספור אפשרויות לעבודה עם חומר זה, בין היתר לפרוס ולתפור אותו מחדש באופן כזה שיחדש את צורתו הגולמית. השימוש בבד כאמצעי ביטוי בשדה האמנות העכשווי הוא תולדה של התקופה האחרונה ובמובן הזה הוא חדשני יותר מהציור והפיסול שנושאים איתם היסטוריה שלמה בתולדות האמנות.

אילו אמנים השפיעו על עבודתך?

אני מאוד מושפעת מהאמנית הצרפתייה אנט מס'ה, היא אמנית בין לאומית מאוד מוכרת שמתמשת בטקסטיל כדי ליצור מייצבים גדולים וחושניים. היא משתמשת הרבה בבובות רכות, אשר את חלקן היא יוצרת ובחלקן מטפלת באופן ייחודי. עבודתה מאוד צפופה ואינטנסיבית, צבעונית ומלאה תנועה. טרייסי אימין היא אמנית אנגליה, גם היא מוכרת למדי. היא יוצרת הרבה בהתייחסות לביוגרפיה האישית שלה בהטרסה, שמתייחסת לאונס שעברה בגיל צעיר. בעבודותיה היא משלבת תפירה של הרבה מלל על יריעות בד גדולות. העבודה שבזכותה פרצה אל עולם האמנות מורכבת מאוהל בד, אשר בתוכו תפרה ורקמה את כל שמות הגברים שקיימה איתם יחסי מין בעברה.

עוד אמניות שאני אוהבת, מושפעת מהן ומעריכה אותן: לואיז בוג'ואה, רוזמרי טרוקל, ואווה אסה.

מתוך המיצג "רוקמת ביוגרפיה"